

ÕPI UJUMA: lapsed saavad ujumise selgeks 24 koolitunniga

Lastele on ujumisoskus auküsimus

Tallinna kolmandate klasside õpilased tegid möödunud nädalal ujumiseksameid. Ujumistreener Õne Laigna kinnitusel saavad lapsed ööpäeva jao tundidega ujumise selgeks, sest see on kui nakkushaigus, mis lõpuks ikka külge hakkab.

VICTORIA PARMAS

Tallinna 49. keskkooli ujulas rivistuvad kolmanda klassi lapsed ujumisoskuse järgi kolme basseini- ja taha ja ootavad õpetaja käsklust vette hüppamiseks. Esimese raja ees seisab neli last. Nemad ujuvad alles ebakindlalt ja on seetõttu treenerile kõige lähemal. Vajadusel aitab treener neid hanguks kutsutava abivahendiga õigesse suunda. Teise puki taga seisab samuti neli poissi-tüdrukut. Kolmanda taga tõukleb aga nii palju lapsi, et treener peab mõned teisele rajale saatma.

"Kui meil oleks kümme rada, siis tahaks enamik just seal kümendal ujuda," ütleb Tallinna Noortekeskuse ujumistreener Õne Laigna. Tema meelest on ujumisoskus laste seas prestiiži küsimus.

Laste jutu järgi oskasid nad juba enne kursusi ujuda, kuid treener päris nii ei arva. Kahe meetri sügavusse basseiniotsa lubatakse lapsed alles siis, kui nad on suutelised kaks basseini ristipikkust ehk 12 meetrit ära ujuma. Kursuste lõpuks jõuavad lapsed enamasti järjest kümnekond 25-meetrist otsa ujuda.

Vanemad käivad piilumas

"Krool on mu lemmikstiil," teatab Saaremaalt pärit Timmu. "Aga ma oskan igat moodi ujuda." Ka Merit teatab, et ujub kursuste lõpuks vabalt nii selili kui ka kõhuli. "Kui ma väike olin, pani emme mind rõnga sisse, võttis siis rõnga ära, ja ma oskasingi ujuda," meenutab tüdruk. "Ma ei tea, mis vahepeal juhtus, aga ma unustasin ujumise ära. Siin sain uuesti selgeks."

Õne Laigna on treeneriametis kohanud ka selliseid vanemaid, kes oma last basseini ei luba. "Nad käivad ukse vahelt teiste tundi pii-

Tallinna 32. keskkooli kolmanda klassi piigad hüppasid ujumiskursuste lõpus juba julgelt vette, sest neil oli selge nii selili- kui ka kõhuliujumine.

MARKO MUMM

lumas, aga lõpuks saadavad ikka oma lapse ka vette," lausub ta.

Mõni ema on treenerile enne kursusi rääkinud, et tema laps kardab vett. Treeneri meelest on selli-

ne eelteave kasulik, sest siis on kergem last veega harjutada. "Arglikele lastele paneme vahtkummist kätised ümber ja algul jalutavad nad lihtsalt madalas vees. Pikeapea-

le hakkavad nad juba ise sügavale minema ja käte-jalgadega siuputama, sest kõik teised ju ujuvad," kirjeldab Laigna veekartusest ülesaamist.

Sageli pelgavad vanemad sedagi, et ujumine teeb lapsed haigeks. Treenerite praktika näitab aga vastupidist. Ujujad lapsed on hoopis karastatud. Seda muidugi juhul, kui kohe pärast tundi märja peaga välja ei joosta. 49. keskkoolis toimuvates ujumistundides on alati kohal ka mõni isa-ema, kes jälgib, et lapsed pärast basseini tuletut fooni all korralikult pea ära kuivataksid.

Kool peab ujuma õpetama

Õne Laigna hinnangul oli ujumine vahepeal lausa moeasi, siis aga vajus unustusehõlma. "Viimasel ajal on ujumine taas ausse tõusnud," ütleb treener, kelle sõnul jätkub tahtjaid ka suvekursustele.

Haridusministeeriumi oskusteenete peasekspert Inge Raudsepa väitel on ujumine kolmandas klassis kohustuslik. "Iga kool peab ise leidma võimaluse, kuidas lapsed ujuma õpetada. Kui see kolmandas klassis pole võimalik, võib ujumistunnid lükata ka neljandasse klassi," ütles Raudsep. Näiteks on Tallinna koolid jaganud oma lapsed kaheksa basseini vahel ära. Nii on ka neil koolidel, kel omal basseini puudub, võimalik lapsi ujumistundi saata.

"Maakohtades on ujumaõpetamine muidugi keerulisem," möönis Raudsep. Samas tõi ta näiteks Värska kooli, kus ujumistunnid viiakse läbi suvel järves.

Saku Gümnaasium sõidutas oma õpilasi varem bussiga Tallinna basseini. Praegu Saku õpilased enam ujumistundides ei käi – selleks ei leita raha. Küll aga õpivad Saku Päikesekillu lasteaia basseinis ujumist juba kolmanda rühma lapsed.

Kaheaastased vette

Viissada Lääne-Virumaal 2-16-aastast last õppis tänavu ujuma kümnekordse Eesti meistri Gunnar Tõnningu käe all. Päeval treenis eraettevõtjana treeneriametit pidav Tõnning kooli- ja lasteaialapsi ning õhtul jagas tasuta õpetust.

"Ideaalne oleks, kui lapsed veega juba lasteaia kohaneksid," leidis 30 Eesti rekordi omanik, kes on läbi ujunud 15 000 kilomeetrit. "Ujumisõpetusega võiks algust teha aga esimeses-teises klassis, siis pole õppeprogramm koolis veel nii tihe. Nooremate õpetamiseks kulub küll rohkem aega, kuid kuue kuu jooksul kord nädalas tunnis käies saab laps vee peal püsimise ja elementaarsed oskused selgeks."